

Iubitei întristate

George Topârceanu

Aș vrea un cer albastru, și pace, și lumină,
Ca-n basme să-mi răsară în față o grădină,
Cu largi cărări umbrite, și flori de liliac,
Și sălcii plângătoare pe-o margine de lac...

Iar tu să-mi fii acolo, izvor de fericire!
Cu ochii mari și limpezi, cu mijlocul subțire,
Crăiasa mea iubită - regina florilor -
Să-ți dau o veșnicie de nesfârșit amor!

Să nu te văd iar tristă, - ci dornică de viață,
Cu zâmbetul pe buze și rumenă la față,
Să uiți c-ai mers odată pe-al vieții aspru drum,
- Să nu te mai ajungă durerile de-acum....